

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: PŽ-4259/2024-3

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Draženke Deladio, predsjednice vijeća, dr. sc. Srđana Šimca, suca izvijestitelja i Mirne Maržić, članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja STEČAJNA MASA IZA BEPO-COMMERCE d.o.o., u stečaju, Murter, Težački put 5A, OIB 13635559838, kojeg zastupa punomoćnik Tomislav Sesartić, odvjetnik u Splitu, protiv tuženika PEPO PAČIZIS iz Supetra, Hrvatskih žrtava 7, OIB 67630271779, kojeg zastupaju punomoćnici, odvjetnici iz Odvjetničkog društva Mijoč & Bakić d.o.o., Split, radi pobijanja pravnih radnji stečajnog dužnika, odlučujući o tuženikovoju žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-117/2021-34 od 17. rujna 2024., u sjednici vijeća održanoj 6. kolovoza 2025.

p r e s u d i o j e

Odbija se kao neosnovana tuženikova žalba i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Splitu, poslovni broj P-117/2021-34 od 17. rujna 2024. u točki I. izreke i dijelu točke II. izreke kojom je tuženiku naloženo tužitelju naknaditi parnične troškove u iznosu od 5.147,57 EUR s kamatama.

Obrazloženje

1. Pobijanom presudom utvrđeno je da je bez pravnog učinka prema tužitelju kupoprodajni ugovor od 11. lipnja 2015. sklopljen između tužitelja kao prodavatelja i tuženika kao kupca, uz uspostavu ranijeg vlasničkog stanja na nekretninama koje su predmet ugovora. Tuženiku je naloženo naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 5.147,57 EUR s kamatama, dok je za više traženi trošak odbijen. Tuženik je bio tužiteljev osnivač, dugogodišnji raniji zastupnik po zakonu, a u vrijeme sklapanja ugovora prokurista. Prvostupanjski je sud donio presudu primjenom odredaba čl. 202. i 203. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15; dalje: SZ), te utvrdio da cijena nije plaćena nego je izvršen prijeboj u odnosu na navodne pozajmice kupca prema prodavatelju, da tuženik nije dokazao plaćanje a bio je upoznat s financijskim stanjem prodavatelja i znao za namjeru oštećenja vjerovnika (ugovor je u ime prodavatelja potpisala tuženikova kćer).

2. Protiv ove presude tuženik je podnio žalbu koju je utemeljio u bitnome na ocjeni da presuda nije pravilna i zakonita, jer da je prvostupanjski sud kod njenog

donošenja zanemario prigovor nastupa prekluzije, jer je prijedlog za otvaranje stečajnog postupka ponesen 27. lipnja 2019., a tuženik je prijedlog za uknjižbu podnio 7. srpnja 2015. Pored toga, tvrdi da je ovdje riječ o pravnoj radnji uz naknadu i zato se odredba čl. 203. st. 1. SZ-a ne može primijeniti. Podatak Ministarstva financija o stvarnoj vrijednosti nekretnine nije relevantan u smislu valjane dokazne snage kod donošenja presude. Sve da je tome tako, iznos za koji je prodana nekretnina tužitelju predstavlja iznos viši od 10% vrijednosti ove nekretnine utvrđene od nadležnog poreznog tijela pa nije riječ o neznatnoj naknadi.

3. Tuženikova žalba nije osnovana.

4. Nakon što je pobijana presuda ispitana u granicama žalbenih razloga i pazeći po službenoj dužnosti na apsolutno bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 13. i 14. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11 – pročišćeni tekst, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23; dalje: ZPP), kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava (čl. 365. st. 1. i 2. ZPP-a), ovaj sud je utvrdio da je ona pravilna i zakonita.

5. Svaka stranka dužna je iznijeti činjenice i predložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojim pobija navode i dokaze protivnika (čl. 219. ZPP-a). Ako sud na temelju izvedenih dokaza (čl. 8. ZPP-a) ne može sa sigurnošću utvrditi neku činjenicu, o postojanju činjenice zaključit će primjenom pravila o teretu dokazivanja (čl. 221.a ZPP-a).

6. Cijeneći utvrđene činjenice i izvedene dokaze ovaj sud u potpunosti dijeli ocjenu prvostupanjskog suda o osnovanosti tužbenog zahtjeva. Ovaj sud prihvaća utvrđeno činjenično stanje iz pobijane presude čije obrazloženje sadrži valjane razloge i ocjenu izvedenih dokaza, kao što prihvaća i pravilnu primjenu materijalnog prava na tako utvrđeno činjenično stanje.

7. Predmet spora odnosi se na pobijanje pravne radnje stečajnog dužnika – kupoprodajnog ugovora kojeg je 11. lipnja 2015. zaključio stečajni dužnik kao prodavatelj zastupan po direktoru Olimpiji Ivani Pačizis Jurenić i tuženik kao kupac Pepo Pačizis. Predmet Ugovora je bila kupoprodaja nekretnina za kupoprodajnu cijenu od 250.000,00 kn koja nije isplaćena u novcu, već je dogovoren prijebojem s potraživanjem kupca prema prodavatelju.

8. Prvotupanjski sud je utvrdio da se pred Općinskim sudom u Supetru vodio postupak po tužbi Poljoprivredne zadruge Supetar protiv tužitelja radi ispražnjenja poslovnog prostora i isplate naknade za korištenje, riječ je o prostoru u kojem se nalazila prodavaonica tužitelja. Pravomoćno je prihvaćen tužbeni zahtjev radi iseljenja i predaje, a još se vodi spor oko isplate naknade za korištenje poslovnog prostora. Ugovor o zakupu poslovnog prostora u kojem je tužitelj obavljao poslovnu djelatnost sa P.Z. Supetar potpisao je tuženik kao tadašnji direktor tužitelja, iz čega sud zaključuje da je imao saznanja o tijeku parnice i o financijskom vještačenju iz kojeg proizlazi neplaćena zakupnina.

9. Nadalje, u postupku poreznog nadzora za 2015. godinu, poreznim rješenjem od 15. svibnja 2019. naloženo je tužitelju kao poreznom obvezniku isplatiti iznos od 1.152.333,33 kn te zatezne kamate na nepravodobno plaćeni porez na dohodak od kapitala za 2015. godinu u iznosu od 336.476,46 kn te daljnje zatezne kamate na nepravodobno plaćeni porez na dohodak od kapitala za 2015. godinu koje teku od 2. travnja 2019. pa do uplate te uplatiti iznos na ime poreza na dodanu vrijednost za 2015. godinu u iznosu od 101.076,50 kn, zakonske zatezne kamate na nepravodobno plaćen porez na dodanu vrijednost za 2015. godinu u iznosu od 6.678,50 kn, sve s daljnjim zakonskim zateznim kamatama koje teku od 2. travnja 2019. pa do isplate. Iz obrazloženja rješenja Porezne uprave proizlazi da je porezni obveznik 15. lipnja 2015. s Pepom Pačizisom iz Supetra (osnivač - član društva BEPO-COMMERCE d.o.o., prokurist te povezana osoba kao otac člana uprave i direktorice Olimpije Ivane Pačizis Jurenić) sklopio kupoprodajni ugovor kojim prodaje nekretnine u Supetru za kupoprodajnu cijenu od 250.000,00 kn s uključenim PDV-om, a nadležno tijelo porezne uprave je na temelju procjene tržišne vrijednosti te nekretnine utvrdilo da je porezni obveznik cijenu umanjio za iznos od 1.728.500,00 kn, a koja nekretnina je procijenjena na iznos od 1.978.500,00 kn umanjena za iznos na ime kupoprodajne cijene u iznosu od 250.000,00 kn, odnosno umanjio je iznos PDV-a u iznosu od 345.700,00 kn i poreznu osnovicu za iznos od 1.382.800,00 kn.

10. Nad tužiteljem je rješenjem poslovni broj St-295/2019 od 8. studenog 2019. otvoren i istovremeno zaključen skraćeni stečajni postupak, dužnikom je 14. siječnja 2020. brisan iz sudskog registra da bi postupak bio nastavljen 8. rujna 2020. radi naknadne diobe po prijedlogu Poljoprivredne zadruge iz Supetra (St-196/2020).

11. Prema podacima iz sudskog registra trgovačko društvo BEPO-COMMERCE d.o.o. osnovano je 19. studenog 1995. izjavom osnivača Pepa Pačizisa, a osobe ovlaštene za zastupanje trgovačkog društva su direktorica Olimpija Ivana Pačizis Jurenić te prokurist Pepo Pačizis. Prvostupanjski sud je u obrazloženju pobijane presude iznio detaljne podatke o visini utvrđenih i priznatih tražbina (P.Z. Supetar u iznosu od 548.898,97 kn, tražbina Ministarstva financija Republike Hrvatske u iznosu od 1.933.244,79 kn).

12. Ovaj sud suprotno žalbenim navodima prihvaća zaključak prvostupanjskog suda da su u konkretnom slučaju uz opće pretpostavke pobijanja, ostvarene i posebne pretpostavke iz odredaba čl. 202. i 203. SZ-a. Odredbom čl. 202. st. 1. SZ-a je propisano je da pravna radnja koju je dužnik poduzeo u posljednjih deset godina prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka ili nakon toga s namjerom da ošteti svoje vjerovnike, može se pobijati ako je druga strana u vrijeme poduzimanja radnje znala za namjeru dužniku. Znanje za namjeru pretpostavlja se ako je druga strana znala da dužniku prijeti nesposobnost za plaćanje i da se radnjom oštećuju vjerovnici. U st. 2. istog članka je propisano da se smatra da je vjerovnik znao da dužniku prijeti nesposobnost za plaćanje i da se radnjom oštećuju vjerovnici, ako je znao ili je morao znati za okolnosti iz kojih se nužno moralo zaključiti da je dužnik nesposoban za plaćanje i da se radnjom oštećuju vjerovnici. U st. 3. istog članka je propisano naplatni ugovor sklopljen između dužnika i njemu bliske osobe može se pobijati ako se stečajni vjerovnici njime izravno oštećuju. Taj se ugovor ne može pobijati ako je sklopljen ranije od dvije godine prije podnošenja

prijedloga za otvaranje stečajnog postupka ili ako druga strana dokaže da u vrijeme sklapanja ugovora nije bila poznata niti joj je morala biti poznata namjera dužnika da ošteti vjerovnike. U odredbi čl. 203. st. 1. SZ-a propisano je da se pravna radnja dužnika bez naknade ili uz neznatnu naknadu može pobijati, osim ako je poduzeta četiri godine prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnoga postupka.

13. Kupoprodajni ugovor zaključen je 11. lipnja 2015., prijedlog za otvaranje stečajnog postupka podnesen je 27. lipnja 2019. Iz utvrđenog činjeničnog stanja i izvješća stečajnog upravitelja je utvrđeno da je stečajni dužnik u 2015. godini imao gubitke iznad visine kapitala, posljednje financijsko izvješće je predao za 2016. godinu, te je poslovao s gubitkom iznad kapitala značajno većim od imovine društva za 2015. i 2016. godinu. Upravo u lipnju 2015. godine izvršeno je otuđenje imovine društva kupoprodajnim ugovorom na način da su nekretnine koje su bile evidentirane kao dugotrajna materijalna imovina u poslovnim knjigama prodane kupcu prokuristu i osnivaču društva, tuženiku za iznos od 250.000,00 kn, a plaćanje kupoprodajne cijene suglasnošću direktora Olimpije Ivane Pačizis Jurenić (kćer tuženika, bliska osoba iz čl. 207. SZ-a) koja je u ime prodavatelja zaključila Ugovor i Pepa Pačizisa kao kupca, je izvršeno prijebojem s pozajmicama kupca spram prodavatelja na koji način kupac isplaćuje utvrđenu cijenu. Rezultati dokaznog postupka potvrđuju da kupoprodajna cijena nije isplaćena, niti je tuženik dokazao da je izvršio prijeboj s pozajmicama na koje se poziva u kupoprodajnom Ugovoru. S druge strane, nije sporno da su prema procjeni Ministarstva financija, Porezne uprave Split nekretnine koje su bile predmet spornog Ugovora procijenjene na iznos od 1.978.500,00 kn, za koje je u ugovoru kupoprodajna cijena navedena u znatno manjem iznosu u odnosu na stvarnu vrijednost. Navedeni Ugovor sačinjen je u trenutku kada postoji obveza nepodmirenih dospjelih iznosa na ime zakupa poslovnog prostora prema P.Z. u kojim prostorima je tužitelj obavljao trgovačku djelatnost, a koju tražbinu je stečajni upravitelj priznao u stečajnom postupku kao tražbinu II. višeg isplatnog reda u visini od 548.898,97 kn. Iz svega iznijetog pravilno sud zaključuje da su tuženik kao prokurist i raniji dugogodišnji zastupnik po zakonu dužnika i njegova kćer kao zastupnica u vrijeme sklapanja ugovora, postupali nesavjesno s namjerom otuđenja imovine društva izravno u korist tuženika, da su nekretninu procijenili znatno ispod njezine tržišne vrijednosti te da kupoprodajna cijena nije položena na račun dužnika u trenutku kada postoje neplaćene obveze. Iz navedenog se zaključuje da je tuženiku u trenutku kada je zaključio kupoprodajni Ugovor bilo poznato da se ovom radnjom otuđuje imovina bez ulaza dobiti jer kupoprodajna cijena nije prikazana u poslovnim knjigama, a postoji potraživanje vjerovnika.

14. Stoga je pravilno prvostupanjski sud utvrdio i da je riječ o namjernom oštećenju (čl. 202. st. 1. i 2. SZ-a), da je pravna radnja poduzeta u posljednjih deset godina prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka, a u trenutku kada je pravna radnja poduzeta, dakle kada je zaključen kupoprodajni Ugovor, bliske osobe koje su ga zaključile su postupale s namjerom da oštete svoje vjerovnike (tražbine P.Z. Supetar na ime nepodmirenog najma kao i Ministarstva financija, Porezne uprave Split na ime manje obračunatog poreza), jer nekretnina nije prodana po stvarnoj tržišnoj cijeni. Sud je mišljenja da su ispunjene pravne pretpostavke i za primjenu čl. 203. st. 1. SZ-a jer je pravna radnja poduzeta unutar četiri godine prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka 27. lipnja 2019, a tuženik je

prijedlog za uknjižbu nekretnina (čl. 209. st. 1. i st. 2. SZ-a, čl. 120. st. 1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima) podnio 7. srpnja 2015.

15. Sve iznijete zaključke prvostupanjskog suda tuženik u žalbi nije uspio dovesti u pitanje pa je njegova žalba odbijena kao neosnovana i presuda potvrđena (čl. 368. st. 1. ZPP-a).

Zagreb, 6. kolovoza 2025.

Predsjednica vijeća
Draženska Deladio

Broj zapisa: **9-3087b-2cc51**

Kontrolni broj: **07901-dd819-e96c5**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Draženska Deladio, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.